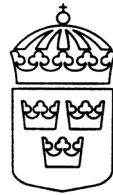

Regeringens proposition

2006/07:132

Tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om
vissa internationella sanktioner

Prop.
2006/07:132

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 13 september 2007

Fredrik Reinfeldt

Ewa Björling
(Utrikesdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förenta Nationernas (FN) säkerhetsråd beslutade den 23 december 2006 respektive den 24 mars 2007 resolutionerna 1737 (2006) och 1747 (2007) om sanktioner mot Iran. Europeiska Unionens råd antog den 27 februari 2007 respektive den 23 april 2007 gemensamma ståndpunkter om restriktiva åtgärder mot Iran (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP) i syfte att genomföra FN-resolutionerna.

Vad rådet beslutat inom ramen för de gemensamma ståndpunkterna har i allt väsentligt genomförts genom EG-förordningar (423/2007/EG och 618/2007/EG) om restriktiva åtgärder mot Iran.

När det gäller vissa bestämmelser i de gemensamma ståndpunkterna om restriktioner angående krigsmateriel och liknande produkter samt åtgärder för att hindra viss undervisning och utbildning av iranska medborgare ställs det krav på ett nationellt genomförande. När det gäller bestämmelser i förordningarna om tillståndskrav för att tillhandahålla viss materiel och teknik eller vissa tjänster krävs det också nationella bestämmelser för att sanktionerna ska kunna tillämpas fullt ut.

Regeringen beslutade därför den 6 september 2007 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner. Samma dag beslutade regeringen om vissa sanktioner mot Iran. Åtgärderna innebär förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m. från Iran. De innebär också förbud mot att till Iran sälja eller tillhandahålla viss materiel och teknik, visst tekniskt eller finansiellt bistånd, vissa förmedlingstjänster och vissa investeringar utan tillstånd när det krävs ett sådant tillstånd enligt EG-förordningarna. De innebär även ett förbud mot att leverera, sälja eller överföra paramilitär utrustning till Iran. Beslutet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa

internationella sanktioner ska underställas riksdagen för godkännande. I Prop. 2006/07:132 propositionen begärs ett sådant godkännande.

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Ärendet och dess beredning	5
3	FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet m.m.	5
4	Utvecklingen i Iran m.m.	6
5	Genomförande av FN-sanktionerna inom EU och EG.....	7
6	Nationellt genomförande av sanktioner mot Iran och godkännande av regeringens beslut.....	8
Bilaga 1	Förordning (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner	14
Bilaga 2	Förordning (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran.....	15
Bilaga 3	Rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran	19
Bilaga 4	Rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran	26
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 september 2007		35

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2006/07:132

Regeringen föreslår att riksdagen godkänner regeringens förordnande den 6 september 2007 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner.

2 Ärendet och dess beredning

Förenta Nationernas (FN) säkerhetsråd beslutade den 23 december 2006 respektive den 24 mars 2007 resolutionerna 1737 (2006) och 1747 (2007) om sanktioner mot Iran. Europeiska Unionens råd (rådet) antog den 27 februari 2007 respektive den 23 april 2007 gemensamma ståndpunkter om restriktiva åtgärder mot Iran (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP). De gemensamma ståndpunkterna beslutades för att genomföra FN-resolutionerna.

Vad rådet har beslutat inom ramen för de gemensamma ståndpunkterna faller i allt väsentligt inom gemenskapens behörighet och har genomförts genom EG-förordningar (423/2007/EG och 618/2007/EG) om restriktiva åtgärder mot Iran.

När det gäller vissa bestämmelser i de gemensamma ståndpunkterna om restriktioner angående krigsmateriel och liknande produkter samt åtgärder för att hindra viss undervisning och utbildning av iranska medborgare ställs det dock krav på ett nationellt genomförande. När det gäller bestämmelser i förordningarna om tillståndskrav för att sälja eller tillhandahålla viss materiel, teknik eller vissa tjänster krävs det också nationella bestämmelser för att sanktionerna ska kunna tillämpas fullt ut.

Regeringen beslutade därför den 6 september 2007 om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner. Förordnandet, som beslutats genom förordningen (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner, finns i *bilaga 1*. Samma dag utfärdade regeringen förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran. Förordningen finns i *bilaga 2*. Åtgärderna innebär förbud mot att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m. från Iran. De innebär också förbud mot att sälja eller tillhandahålla viss materiel eller teknik eller visst tekniskt och finansiellt bistånd och vissa investeringar utan tillstånd när EG-rätten kräver sådant tillstånd. De innebär även ett förbud mot att leverera, sälja, överföra eller transportera paramilitär utrustning till Iran. Förordnandet att tillämpa lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska underställas riksdagen för godkännande.

Förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran, som innehåller de restriktiva åtgärder som regeringen har beslutat om, har under hand beretts med Inspektionen för strategiska produkter, Statens kärnkraftinspektion, Finansinspektionen, Luftfartsstyrelsen, Sjöfartsverket och Tullverket.

3 FN-sanktioner för internationell fred och säkerhet m.m.

Enligt stadgan för Förenta nationerna (FN) kan FN:s säkerhetsråd under vissa förhållanden anta resolutioner om sanktioner av icke-militär natur

för att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Sådana resolutioner kan ges i form av bindande beslut eller rekommendationer. En stat som är medlem i FN är enligt FN:s stadga skyldig att godta och verkställa säkerhetsrådets bindande beslut om sådana sanktioner.

FN har under åren 2006-2007 i fråga om Iran beslutat om två resolutioner (S/RES/1737/2006 och S/RES/1747/2007) vilka i allt väsentligt innehåller bindande föreskrifter för medlemsstaterna. Resolutionen 1737 (2006) innebär att vissa internationella sanktioner införs vad gäller produkter och tekniskt bistånd som har samband med viss spridningskänslig nukleär verksamhet, reserestriktioner för vissa personer som främjar Irans utveckling av kärnteknik och kärnvapenbärare, restriktioner för viss undervisning och utbildning av iranska medborgare samt frysning av tillgångar m.m. för vissa personer och företag som främjar Irans utveckling av kärnteknik och kärnvapenbärare. Resolutionen 1747 (2007) innebär att vissa internationella sanktioner införs i förhållande till Iran även beträffande köp, import och transport av krigsmateriel och liknande produkter, att frysningsbestämmelserna och andra finansiella sanktioner utsträcks samt att restriktioner kring gåvor, finansiellt bistånd och liknande till Irans regering införs.

4 Utvecklingen i Iran m.m.

Sedan det år 2002 uppdragats att omfattande kärntekniska anläggningar för bland annat urananrikning byggts och kärnteknisk verksamhet under lång tid bedrivits i Iran utan att det internationella atomenergiorganet IAEA informerats, kunde man i omvärlden inte längre känna fullt förtroende för att Iran enbart eftersträvar civil användning av kärnenergi. Som part i icke-spridningsfördraget (NPT) har Iran rätt till sådan civil användning, men också skyldighet att inte utveckla kärnvapen. Sedan ovannämnda anläggningar m.m. blivit kända lämnade Iran en redogörelse till IAEA för det dittills för omvärlden okända kärntekniska programmet. IAEA har alltsedan 2003 sökt verifiera innehållet i denna redogörelse. Fyra år senare återstår ett antal utestående frågor, vilket gör att IAEA ännu inte har kunnat avgöra huruvida programmet uteslutande är avsett för civila ändamål eller inte.

Sedan 2003 har IAEA:s styrelse vid ett flertal tillfällen uppmanat Iran att visa sådan öppenhet att de utestående frågorna ska kunna besvaras. Diplomatiska ansträngningar har samtidigt gjorts både utanför och inom IAEA:s ram för att genom förhandlingar uppnå en lösning som på sikt skulle kunna reparera världssamfundets skadade förtroende. Ett grundkrav i detta sammanhang har varit att Iran under en icke-specifierad tidsrymd suspenderar de mest känsliga kärntekniska verksamheterna.

Eftersom Iran inte visat all den öppenhet som IAEA behöver för sin granskning och inte heller accepterat de förslag till förhandlingsprocesser som erbjudits, rapporterade IAEA, i enlighet med organisationens stadga, hösten 2005 till FN:s säkerhetsråd att Iran inte fullgjort sina åtaganden.

FN:s säkerhetsråd uppmanade i ett ordförandeuttalande våren 2006 Iran att ta de steg som IAEA länge uppmanat till, bland annat full öppenhet samt suspension av anrikning. När så inte skedde antog säkerhetsrådet den 31 juli 2006 resolution 1696 med motsvarande innehåll. Då inte heller denna hörsammades antog säkerhetsrådet den 23 december samma år resolution 1737 under artikel 41 i FN-stadgans kapitel 7. Resolutionens krav på Iran att suspendera all kärnteknisk verksamhet som har att göra med anrikning och upparbetning samt allt arbete med anknytning till tungvattenprojekt är folkrättsligt bindande. Resolutionen innehåller också, som angetts ovan, ett antal sanktionsåtgärder i form av bland annat förhindrande av export till Iran av spridningskänsliga produkter och teknologi, frysning av tillgångar för ett antal iranska företag, organisationer och personer samt vissa reserestriktioner. Syftet är alltså att påverka Iran att agera på ett sådant sätt att omvärlden kan återfå förtroende för att Irans kärntekniska verksamhet har uteslutande civila och fredliga syften. Eftersom Iran inte inom utsatt tid uppfyllde säkerhetsrådets krav antog säkerhetsrådet den 24 mars 2007 ännu en resolution (1747) med motsvarande krav. Denna resolution skärpte och utökade sanktionerna. I båda resolutionerna anges att sanktionerna skall upphävas genom beslut i säkerhetsrådet om Iran uppfyller de krav som säkerhetsrådet ställt.

De flesta av de införda sanktionerna är tvingande för FN:s medlemsstater. För att genomföra dem i EU har unionens råd, som närmare beskrivs nedan, antagit två gemensamma ståndpunkter (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP) som i huvudsak följer säkerhetsrådets resolutioner men på vissa punkter förtydligar eller skärper sanktionerna. Ståndpunkterna bifogas som *bilaga 3 och 4*. Enligt artikel 15 EU ska medlemsstaterna se till att deras nationella politik överensstämmer med de gemensamma ståndpunkterna. Flertalet sanktioner faller dock under EG:s behörighet och genomförs genom EG-förordningar som antas av rådet och blir direkt tillämpliga i medlemsstaterna. Om säkerhetsrådet beslutar att upphäva sanktionerna måste EU ta ställning till om man genom eget beslut ska upphäva eller ändra sina sanktioner.

5 Genomförande av FN-sanktionerna inom EU och EG

Rådet har inom ramen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken således antagit gemensamma ståndpunkter (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP) om restriktiva åtgärder mot Iran. De gemensamma ståndpunkterna syftar till att genomföra FN-sanktionerna. Det bör anmärkas att den svenska översättningen av de gemensamma ståndpunkterna är bristfällig i flera avseenden genom att den avviker från den engelska version som använts vid förhandlingarna i rådet eller avviker från vad som är gängse språkbruk i Sverige. Regeringen har därför i de nationella beslut, som har fattats för att genomföra sanktionerna, valt ett sådant språkbruk som är så

samstämmt som möjligt med andra språkversioner, med EG-förordningarna och med svensk författningstext. De gemensamma ståndpunkterna har i sin tur genomförts av Europeiska gemenskapen (EG) genom förordningar (423/2007/EG och 618/2007/EG) med stöd av artiklarna 60 och 301 i EG-fördraget. Det bör här anmärkas att en ny rättad svensk språkversion av förordningen 423/2007 har publicerats i Europeiska unionens officiella tidning (EUT) den 10 juli 2007. Delar av genomförandet rör emellertid frågor som faller utanför EG:s behörighet eller som har överlämnats till medlemsstaterna att genomföra nationellt. De delar som faller inom ramen för nationell behörighet rör restriktioner kring krigsmateriel m.m. och framgår av artiklarna 1.1 c och 1.3 i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP, i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP, samt reserestriktioner enligt artikel 4 i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP. De övriga delarna gäller påföljder för brott mot sanktionerna samt åtgärder för att förhindra viss utbildning av iranska medborgare inom ämnesområden som skulle bidra till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet och utvecklingen av system för kärnvapenbärare. Det är därför nödvändigt att vidta nationella åtgärder för att genomföra sanktionerna mot Iran fullt ut. Särskilda överväganden krävs rörande vilka åtgärder som behövs för att förhindra den nämnda undervisningen och utbildningen av iranska medborgare. En närmare redogörelse för vad som redan omfattas av EG-förordningarna och vilka nationella åtgärder som kan behövas i övrigt för att genomföra sanktionerna lämnas nedan i avsnitt 6.

6 Nationellt genomförande av sanktioner mot Iran och godkännande av regeringens beslut

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner regeringens förordnande om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner med anledning av de gemensamma ståndpunkterna (2007/140/GUSP och 2007/246/GUSP) om restriktiva åtgärder mot Iran.

Regeringens bedömning: För att åstadkomma ett fullständigt genomförande av vad FN och EU beslutat om restriktiva åtgärder mot Iran, bör besluten kompletteras med föreskrifter på nationell nivå.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Regeringen får enligt 3 § första stycket lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner (sanktionslagen) förordna att sanktioner enligt samma lag ska genomföras med anledning av beslut som avses i 1 § samma lag (beslut i FN eller EU). Ett sådant förordnande upphör att gälla om det inte har överlämnats till riksdagen för godkännande inom en månad från det att regeringen meddelade förordnandet eller om riksdagen inte har godkänt det inom två månader från det att förordnandet överlämnades till riksdagen. Vid beräkning av tiden för riksdagens

godkännande ska man bortse från tid då riksdagen gör ett längre uppehåll i kammarens arbete än en månad.

För att genomföra ett förordnande enligt 3 § första stycket sanktionslagen får regeringen enligt 4 § i lagen meddela föreskrifter om förbud i förhållande till en blockerad stat.

Regeringen har funnit att det krävs nationella åtgärder för att fullt ut genomföra vissa av sanktionerna mot Iran. FN-sanktionerna har gällt i allt väsentligt sedan december 2006 men genomförandet i EU har dragit ut på tiden av olika skäl. Emellertid ska sanktionerna inom EU tillämpas sedan april 2007. Sverige måste också snarast rapportera till kommissionen om genomförandet av vissa bestämmelser i förordningen 423/2007/EG. Regeringen har därför funnit att det brådskar med att se till att sanktionerna genomförs fullt ut och att det bästa sättet att åstadkomma detta är att sätta sanktionslagen i tillämpning beträffande sanktioner mot Iran.

Regeringen har samma dag som den beslutat att tillämpa sanktionslagen beträffande Iran meddelat föreskrifter rörande inköp, import och transport av krigsmateriel m.m. från Iran, förbud mot att tillhandahålla viss materiel eller teknik eller vissa tjänster utan tillstånd samt förbud mot tillhandahållande av paramilitär utrustning till Iran. Regeringen har gjort bedömningen att dessa föreskrifter är nödvändiga, och förenliga med gemenskapsrätten, för att fullt ut genomföra sanktionerna mot Iran enligt de gemensamma ståndpunkterna och FN-besluten.

När det gäller åtgärder för att förhindra viss utbildning och undervisning av iranska medborgare krävs ytterligare överväganden om hur sanktionerna ska genomföras och regeringen har därför inte nu meddelat några föreskrifter i den frågan.

Sanktioner som inte kräver några svenska författningsåtgärder

Merparten av FN- och EU-sanktionerna mot Iran omfattas av förbudsregler i förordningen 423/2007/EG. Förordningen är direkt tillämplig i Sverige och det behöver därför inte införas några materiella svenska bestämmelser för att genomföra förbudsreglerna i svensk rätt. Detta gäller framför allt förbud mot att förse Iran med viss materiel och teknik (inklusive programvara) enligt särskilda listor som bifogas EU-bestämmelserna som bilaga I till EG-förordningen (artikel 2). Detsamma gäller tekniskt bistånd till Iran och förmedlingstjänster, investeringar, finansiering eller finansiellt stöd med anknytning till sådana produkter eller sådan teknologi som omfattas av den nämnda förbudslistan (artikel 5.1).

Frysning av tillgångar för personer och företag enligt namnlistor, som har upprättats av FN eller EU, och som avser personer som deltar i, är knutna till eller stöder Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller Irans utveckling av kärnvapenbärare, kräver inte heller några särskilda svenska åtgärder utan gäller automatiskt till följd av att EG-förordningen är direkt tillämplig här. Bestämmelserna om frysning av tillgångar och ekonomiska resurser i artikel 7 i förordningen är

utformade som en förbudsreglering enligt vilken inga tillgångar eller ekonomiska resurser direkt eller indirekt får ställas till förfogande för eller utnyttjas till gagn för de fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som anges i bilagorna IV och V till förordningen (artikel 7.3). Det är vidare förbjudet att medvetet och avsiktligt delta i verksamhet vars syfte eller verkan är att direkt eller indirekt kringgå de åtgärder som avses i punkterna 1, 2 och 3 i artikel 7 (artikel 7.4).

Enligt artikel 16 i förordningen ska medlemsstaterna fastställa påföljder för överträdelse av förordningen och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att påföljderna genomförs. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Dessa krav uppfylls framför allt genom sanktionslagens bestämmelser om straff, åtal, förverkande och tvångsmedel (8-14 §§ sanktionslagen). Enligt 8 § andra stycket sanktionslagen är det straffbart att bryta mot förbud i förhållande till tredje land i en förordning om ekonomiska sanktioner som har beslutats av EG med stöd av artikel 60 eller 301 EG-fördraget. Det föreskrivna straffet är böter eller fängelse i högst två år eller, om brottet är grovt, fängelse i högst fyra år. Den som begått gärningen av grov oaktsamhet döms till böter eller fängelse i högst sex månader. I ringa fall ska inte dömas till ansvar. Överträdelse av de nyss redovisade förbudsreglerna i EG-förordningarna rörande materiel, teknik och tjänster samt frysning av tillgångar omfattas av straffansvaret i 8 § andra stycket sanktionslagen.

För försäljning m.m. av viss annan materiel och teknik, som inte omfattas av förbudet som nämns ovan, krävs det enligt EG-förordningen tillstånd av en nationell behörig myndighet (artikel 3). Den materiel och teknik som det här gäller förtecknas i en annan lista (bilaga II), som fogas till EG-förordningen. Det krävs även tillstånd för att tillhandahålla vissa tjänster med anknytning till den nämnda materielen och tekniken (artikel 5.2). Regeringen har i särskilda beslut föreskrivit att Statens kärnkraftinspektion ska vara behörig myndighet för tillstånd beträffande vissa kärnämnen och material m.m. samt att Inspektionen för strategiska produkter ska vara den nationella behöriga myndigheten i övrigt. Tillståndskraven kräver alltså inte några ytterligare åtgärder från svensk sida. Beträffande behovet av nationella bestämmelser om påföljder för den som överträder dessa regler, se nästföljande avsnitt.

Enligt artikel 3a i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP, i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP, ska medlemsstaterna inte ingå nya överenskommelser om gåvobistånd, finansiellt bistånd eller förmånliga med lån med Iran, med vissa humanitära och utvecklingsundantag. Denna bestämmelse kräver inte heller några särskilda författningsåtgärder utan kan hanteras av regeringen på annat sätt.

När det gäller förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel till Iran (artikel 1.1 c i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP) kan Sverige väsentligen uppfylla det genom bestämmelserna om förbud mot export av krigsmateriel utan tillstånd enligt lagen (1992:1300) om krigsmateriel. Beträffande behovet av regler rörande paramilitär utrustning, se nästföljande avsnitt.

När det gäller reserestriktionerna, alltså åtgärder för att förhindra inresa till eller transitering av personer som har förtecknats av FN eller EU i

listor som har bifogats den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP, i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP, kan dessa fullgöras av Sverige genom den viserings- och inresekontroll som normalt sker genom svenska myndigheter. Inom EU diskuteras för närvarande också om iakttagandet av dessa reserestriktioner skulle kunna underlättas för medlemsstaterna genom att listade personer förs in i det så kallade SIS-systemet inom ramen för Schengensamarbetet. Det finns därför för närvarande, enligt regeringens bedömning, inget behov att reglera denna sanktion i några ytterligare svenska nationella föreskrifter.

Sanktioner som kräver svenska författningsåtgärder

Köp, import eller transport av krigsmateriel m.m. från Iran

Artikel 1.3 i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP, i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP, innebär att inköp, import eller transport från Iran av krigsmateriel, inklusive skjutvapen och ammunition, militärfordon och utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar, med vissa undantag, ska förbjudas. Bestämmelsen omfattas inte av förordningen 423/2007/EG.

Det finns inte några svenska regler som kan användas för att genomföra detta förbud. För att genomföra denna sanktion krävs därför svenska författningsåtgärder. Regeringen har ansett att detta bör ske genom att sanktionslagen sätts i tillämpning och att föreskrifter meddelas i denna del.

Paramilitär utrustning

Förbudet mot försäljning m.m. av krigsmateriel till Iran (artikel 1.1 c i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP i dess lydelse enligt den gemensamma ståndpunkten 2007/246/GUSP) avser även paramilitär utrustning. Eftersom lagen (1992:1300) om krigsmateriel inte omfattar paramilitär utrustning krävs särskilda föreskrifter för att genomföra förbudet i denna del.

Påföljdsbestämmelser när det gäller tillståndspliktiga varor och tjänster

I fråga om försäljning eller tillhandahållande av viss materiel och teknik eller tillhandahållande av vissa tjänster med anknytning till produkter och teknik enligt den lista, som EU har tagit fram och som avser misstänkt användning i kärnteknisk och missil verksamhet (bilaga II till förordningen 423/2007/EG), dvs. tillhandahållande av tekniskt och finansiellt bistånd, förmedlingstjänster och/eller investeringar till Iran avseende materiel och teknik, föreskrivs i förordningen 423/2007/EG inte något förbud. Förordningen ställer endast krav på tillstånd och regeringen har i enlighet med det i särskilda beslut den 5 och 12 juli 2007 (dnr UD2007/2480/NIS och M2007/3253/Mk) utsett de myndigheter – Inspektionen för strategiska produkter och Statens kärnkraftinspektion – som ska pröva ansökningar om tillstånd.

Sanktionslagens automatiskt verkande påföljdsbestämmelser för den som bryter mot en EG-förordning (8 § andra stycket sanktionslagen) förutsätter att någon har brutit mot ett *förbud* i en EG-förordning.

Förordningen 423/2007/EG talar i dessa delar inte uttryckligen om något förbud, utan om tillståndskrav. Den svenska författningsreglering som finns, främst förordningen (1997:969) om import- och exportreglering samt lagen (2000:1225) om straff för smuggling, avser endast varor, inte tjänster. Med hänsyn till den straffrättsliga legalitetsprincipen får det anses oklart om sanktionslagens straffbestämmelse även omfattar brott mot tillståndsplikten. Mot den bakgrunden finns det enligt regeringens uppfattning skäl att, med stöd av 4 § sanktionslagen, meddela särskilda föreskrifter i frågan. För den som bryter mot ett sådant förbud stadgas straffansvar i 8 § första stycket sanktionslagen. Förbudet kan visserligen komma att omfatta även sådana varor som i och för sig redan omfattas av regleringen i förordningen om import- och exportreglering och lagen om straff för smuggling. Det är nämligen vanskligt att med säkerhet förutsäga vad som kan falla in under gällande bestämmelser om import- och exportreglering när det gäller nu aktuella slag av varor, teknik och tjänster som exporteras m.m. till Iran. Risken för viss dubbelreglering uppvägs dock av att regleringen för brott mot sanktionerna mot Iran blir samlad, tydlig och överskådlig. Skulle en konkurrenssituation uppstå mellan de särskilda bestämmelserna meddelade med stöd av sanktionslagen och de allmänna bestämmelserna i förordningen om import- och exportreglering samt smugglingslagen bör de särskilda bestämmelserna om sanktioner mot Iran ha företräde.

Regeringen har bedömt att ett förbud av nu avsett slag kan införas utan hinder av de gemenskapsrättsliga principerna om att en medlemsstat inte får i sin nationella lagstiftning reglera sådant som är reglerat i en EG-förordning. Här gäller det ju inte att införa nationella materiella regler om vilka åtgärder, som kräver tillstånd enligt EG-förordningen. Förbudsreglerna införs endast som en komplettering till EG-förordningens bestämmelser i syfte att fullgöra skyldigheten enligt EG-förordningen att fastställa påföljder för överträdelse av förordningen.

Regeringen har vidare bedömt att ett sådant förbud är fullt förenligt med regleringen i sanktionslagen. Sanktionslagen medger att regeringen får meddela föreskrifter om förbud i fråga om bland annat in- eller utförsel av varor och andra tillgångar, kommunikationer, kreditgivning och näringsverksamhet för att genomföra sanktioner med anledning av ett beslut eller en rekommendation av FN eller EU. Det nu aktuella förbudet avser de ämnesområden, som anges i 4 § sanktionslagen, och syftar som sagt till att bidra till att genomföra FN- och EU-sanktionerna. Att förbudet införs endast för att åstadkomma de effektiva påföljder som krävs, och inte för att också införa sanktionerna i materiellt hänseende, något som redan har beslutats genom EG-förordningen, kan enligt regeringens mening inte utgöra något hinder. Regeringen har vidare ansett att det för tydlighetens och överskådlighetens skull är bäst att hänvisa till regleringen i EG-förordningen när det gäller omfattningen av förbudet.

Viss utbildning av iranska medborgare

Artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten 2007/140/GUSP innebär att medlemsstaterna ska, i enlighet med sin nationella lagstiftning, vidta de åtgärder som krävs för att förhindra viss undervisning och utbildning av iranska medborgare inom ämnesområden som skulle bidra till Irans

spridningskänsliga nukleära verksamhet och utvecklingen av system för kärnvapenbärare. I nationell rätt finns ett allmänt förbud i 10 § lagen (1992:1300) om krigsmateriel mot att här i landet utan tillstånd bedriva militärt inriktad utbildning av andra än svenska medborgare. Detta förbud torde dock inte täcka in all sådan utbildning som avses i artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten. För att genomföra sanktionerna i denna del krävs det dock ytterligare överväganden och regeringen har därför inte nu meddelat några föreskrifter i den frågan.

Innebörden av meddelade föreskrifter

Genom den av regeringen den 6 september 2007 beslutade förordningen (2007:704) om vissa sanktioner mot Iran (*bilaga 2*) är det till att börja med inte tillåtet att från Iran köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning. Detta förbud gäller inte fordon, ej avsedda för strid, som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material och som är avsedda som skydd för Europeiska unionens och dess medlemsstaters personal i Iran. Förbudet gäller oavsett om materielen har sitt ursprung inom Irans territorium eller inte. Enligt förordningen är det inte heller tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Iran eller för användning i eller till förmån för Iran. Förbudet gäller oavsett om materielen har sitt ursprung inom Sverige eller inte. Föreskrifterna innehåller också definitioner på vad som utgör krigsmateriel i detta sammanhang – som gör definitionen av krigsmateriel för tillämpning av lagen (1992:1300) om krigsmateriel tillämplig även här – och paramilitär utrustning.

Det är vidare inte tillåtet att utan tillstånd av Inspektionen för strategiska produkter respektive Statens kärnkraftinspektion sälja, leverera, överföra, exportera eller tillhandahålla materiel, teknik eller tjänster till personer, enheter, organ eller företag i Iran eller för användning i Iran i de fall där det krävs sådant tillstånd enligt artikel 3.1 eller artikel 5.2 i förordningen 423/2007/EG.

Slutligen innehåller föreskrifterna bestämmelser om vilka myndigheter som ansvarar för de särskilda uppgifterna när det gäller sanktionerna mot Iran samt en bestämmelse om att berörda myndigheter ska samråda med varandra och lämna varandra nödvändiga uppgifter.

Förordning (2007:703) om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner

Prop. 2006/07:132
Bilaga 1

Svensk författningssamling

Förordning om tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner;

SFS 2007:703

Utkom från trycket
den 11 september 2007

utfärdad den 6 september 2007.

Regeringen föreskriver följande.

Genomförande av sanktioner

1 § Lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner ska tillämpas i fråga om Iran i enlighet med

1. rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran¹,

2. rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran².

Denna förordning träder i kraft den 13 september 2007.

På regeringens vägnar

CARL BILDT

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

¹ EUT L 61, 28.2.2007, s. 49 (Celex 32007E0140).

² EUT L 106, 24.4.2007, s. 67 (Celex 32007E0246).

Svensk författningssamling

SFS 2007:704

Utkom från trycket
den 11 september 2007

Förordning om vissa sanktioner mot Iran;

utfärdad den 6 september 2007.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Denna förordning innehåller föreskrifter om förbud och andra åtgärder för att i Sverige genomföra vissa sanktioner mot Iran, som har antagits av Europeiska unionens råd genom rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran¹, ändrad genom rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran². Förordningen innehåller även föreskrifter som kompletterar bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran³.

Definitioner m.m.

2 § För tillämpningen av denna förordning gäller samma definitioner som har beslutats genom artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran.

Med krigsmateriel avses i denna förordning sådan materiel som är upptagen i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel.

Med paramilitär utrustning avses sådan utrustning som är upptagen i bilagan till denna förordning.

3 § Bestämmelsen om tillståndsmyndigheter i 6 § gäller i stället för motsvarande bestämmelse i 3 § förordningen (1997:969) om import- och exportreglering.

Förbud att köpa, importera eller transportera krigsmateriel m.m.

4 § Det är inte tillåtet att från Iran köpa, importera eller transportera krigsmateriel och paramilitär utrustning samt reservdelar till sådan materiel och utrustning. Förbudet gäller oavsett om materielen eller utrustningen har sitt ursprung inom Irans territorium eller inte.

¹ EUT L 61, 28.2.2007, s. 49 (Celex 32007E0140).

² EUT L 106, 24.4.2007, s. 67 (Celex 32007E0246).

³ EUT L 103, 20.4.2007, s. 1 (Celex 32007R0423).

Detta förbud gäller inte fordon, ej avsedda för strid, som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material och som är avsedda som skydd för Europeiska unionens och dess medlemsstaters personal i Iran.

Förbud mot att leverera, sälja eller överföra paramilitär utrustning till Iran

5 § Det är inte tillåtet att direkt eller indirekt leverera, sälja, överföra eller genom Sverige transportera paramilitär utrustning till Iran eller för användning i eller till förmån för Iran, oavsett om utrustningen har sitt ursprung inom Sverige eller inte.

Förbud mot att utan tillstånd tillhandahålla viss materiel och teknik samt vissa tjänster till Iran

6 § Det är inte tillåtet att utan tillstånd, till fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ i Iran eller för användning i Iran,

1. direkt eller indirekt sälja, leverera, överföra eller exportera sådan materiel eller teknik som avses i artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran, eller

2. direkt eller indirekt tillhandahålla sådant tekniskt bistånd, sådana förmedlingstjänster, sådana investeringar eller sådan finansiering eller sådant finansiellt stöd som avses i artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 av den 19 april 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran.

Tillstånd enligt första stycket meddelas av Inspektionen för strategiska produkter eller, beträffande kärnämnen och material m.m. som finns i bilaga II till rådets förordning (EG) nr 423/2007 och som tillhör kategori AO, av Statens kärnkraftinspektion.

Gemensamma bestämmelser om transporter

7 § Förbuden enligt 4 och 5 §§ gäller även transport av materiel på fartyg och luftfartyg som är registrerade i Sverige.

Tillsyn m.m.

8 § Inspektionen för strategiska produkter och Tullverket ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbudet enligt 4 och 5 §§. Inspektionen för strategiska produkter, Statens kärnkraftinspektion och Finansinspektionen ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbudet enligt 6 §. Luftfartsstyrelsen, Sjöfartsverket och Tullverket ansvarar var och en inom sitt ansvarsområde för tillsyn över förbudet enligt 7 §.

Myndigheterna ska i sin tillsyn samråda med varandra och lämna varandra de uppgifter som behövs för tillsynen.

Denna förordning träder i kraft den 13 september 2007.

På regeringens vägnar

CARL BILDT

SFS 2007:704

Prop. 2006/07:132
Bilaga 2

Lars Nilsson
(Utrikesdepartementet)

Förteckning över paramilitär utrustning

Med paramilitär utrustning avses följande utrustning, om den inte samtidigt upptas i bilagan till förordningen (1992:1303) om krigsmateriel:

1. Eldrörsvapen med kaliber < 20 mm.
2. Ammunition speciellt utformad för eldrörsvapen enligt punkten 1.
3. Vapensikten.
4. Bomber och andra explosiva laddningar.
5. Explosiva ämnen.
6. Utrustning till skydd mot konventionella stridsmedel.
7. Övningsmateriel för militär verksamhet.
8. Spanings- och mätutrustningar med militära prestanda för observation i mörker.
9. Utrustning för tillverkning av utrustning enligt punkterna 1–8.
10. Speciell teknologi och mjukvara för utrustning enligt punkterna 1–9.

Rådets gemensamma ståndpunkt 2007/140/GUSP av den 27 februari 2007 om restriktiva åtgärder mot Iran

Prop. 2006/07:132
Bilaga 3

28.2.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 61/49

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING V I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2007/140/GUSP

av den 27 februari 2007

om restriktiva åtgärder mot Iran

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

- (1) Den 23 december 2006 antog Förenta nationernas säkerhetsråd resolution 1737 (2006) i vilken Iran uppmanas att utan ytterligare dröjsmål avbryta viss spridningskänslig nukleär verksamhet och genom vilken det införs vissa restriktiva åtgärder mot Iran.
- (2) Den 22 januari 2007 välkomnade Europeiska unionens råd åtgärderna i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) och uppmanade alla länder att genomföra dem fullt ut och utan dröjsmål.
- (3) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) förbjuds direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring till Iran av artiklar, material, utrustning, varor och teknik som kan bidra till Irans verksamhet i samband med anrikning, uppberedning eller tungt vatten eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare. Artiklarna, materialet, utrustningen, varorna och tekniken ingår i förteckningarna från gruppen av länder som levererar kärnmateriäl och från kontrollsystemet för missilteknik.
- (4) Genom FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) förbjuds även tillhandahållande av tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, ekonomiskt bistånd, investeringar, förmedling eller andra tjänster i samband med artiklar som omfattas av exportförbudet. Rådet anser det vara lämpligt att utvidga detta förbud till att omfatta alla artiklar som ingår i förteckningarna från gruppen av länder som levererar kärnmateriäl och från kontrollsystemet för missilteknik, samt att dessa förbud även bör omfatta finansiering.
- (5) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) föreskrivs att export av vissa ytterligare artiklar även skall vara förbjuden om det fastställs att de skulle bidra till verksamhet i samband med anrikning, uppberedning eller tungt vatten

eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare, eller till verksamhet som IAEA har uttryckt oro över. Sådana artiklar bör därför exporteras först efter godkännande från medlemsstaternas behöriga myndigheter.

- (6) Genom FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) förbjuds även upphandling från Iran av de artiklar som omfattas av det ovan nämnda exportförbudet.
- (7) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) uppmanas medlemsstaterna att vara vaksamma när det gäller inresa till eller transitering genom deras territorium för personer som är engagerade i år direkt knutna till eller ger stöd till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare, vilka anges i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006), samt för ytterligare personer som angetts av säkerhetsrådet eller den kommitté som inrättats enligt punkt 18 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) ("kommittén").
- (8) I enlighet med rådets slutsatser av den 22 januari 2007 och målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) bör restriktionerna för inresa tillämpas på de personer som angetts av säkerhetsrådet eller kommittén samt på ytterligare personer i enlighet med samma kriterier som säkerhetsrådet eller kommittén tillämpat för att identifiera de berörda personerna.
- (9) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) föreskrivs vidare en frysning av penningmedel, andra finansiella tillgångar och ekonomiska resurser, som direkt eller indirekt tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av de personer eller enheter som av säkerhetsrådet eller kommittén har angetts vara engagerade i, vara direkt knutna till eller ge stöd till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare, eller av personer eller enheter som agerar på deras vägnar, eller på deras uppdrag, eller av enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel, samt ett krav på att inga penningmedel, finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser får göras tillgängliga för eller utnyttjas till gagn för dessa personer eller enheter.

- (10) I enlighet med rådets slutsatser av den 22 januari 2007 och för att uppfylla målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) bör frysgningen som avses i skäl 9 även tillämpas på ytterligare personer och enheter som fastställs av rådet i enlighet med samma kriterier som säkerhetsrådet eller kommittén tillämpat för att identifiera de berörda personerna eller enheterna.
- (11) I FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) uppmanas alla stater att vara vaksamma och förhindra specialiserad undervisning eller utbildning för iranska medborgare inom ämnesområden som skulle bidra till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare.
- (12) För att genomföra vissa åtgärder krävs insatser från gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring av följande artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik, inklusive programvara, till Iran eller för användning i eller till förmån för Iran, genom medlemsstaternas medborgares försorg eller genom medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, skall vara förbjuden, oavsett om den har sitt ursprung inom deras territorium eller inte:
- a) Artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som ingår i förteckningarna från gruppen av länder som levererar kärnmaterial och från kontrollsystemet för missilteknik.
- b) Ytterligare artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik, som fastställs av säkerhetsrådet eller kommittén, som kan bidra till verksamhet i samband med anrikning, uppbyggnad eller tungt vatten eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare.
2. Det skall också vara förbjudet att
- a) tillhandahålla tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, investeringar eller förmedlingstjänster med anknytning till artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1, och med anknytning till tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av artiklarna, materielen, utrustningen, varorna och tekniken, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran,
- b) tillhandahålla finansiering eller ekonomiskt bistånd med anknytning till artiklar och teknik som avses i punkt 1, inklusive i synerhet gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring,

för försäljning, leverans, överföring eller export av artiklarna och tekniken, eller för tillhandahållande av därmed sammanhängande teknisk utbildning, tjänster eller bistånd, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran,

- c) medvetet eller avsiktligt delta i verksamhet vars mål eller konsekvenser är ett kringgående av det förbud som avses i leden a och b.

3. Upphandling genom medlemsstaternas medborgares försorg eller med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, av artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1 från Iran skall vara förbjuden, oavsett om den har sitt ursprung inom Irans territorium eller inte.

Artikel 2

1. Direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring till Iran, eller för användning i eller till förmån för Iran, genom medlemsstaternas medborgares försorg eller genom medlemsstaternas territorium eller med användning av fartyg som för deras flagg eller av deras luftfartyg, av artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik, inklusive programvara, som inte omfattas av artikel 1, som kan bidra till verksamhet i samband med anrikning, uppbyggnad eller tungt vatten, till utvecklingen av system för kärnvapenbärare eller till bedrivande av verksamhet med anknytning till andra frågor som IAEA har uttryckt oro över eller identifierat som olösta, skall omfattas av godkännande i varje enskilt fall från den exporterande medlemsstatens behöriga myndigheter. Europeiska gemenskapen skall vidta de åtgärder som krävs för att fastställa vilka artiklar som skall omfattas av denna bestämmelse.

2. Tillhandahållande av

a) tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, investeringar eller förmedlingstjänster med anknytning till artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1, och med anknytning till tillhandahållande, tillverkning, underhåll och användning av dessa artiklar, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran,

b) finansiering eller ekonomiskt bistånd med anknytning till artiklar och teknik som avses i punkt 1, inklusive i synerhet gåvobistånd, lån och exportkreditförsäkring, för försäljning, leverans, överföring eller export av dessa artiklar, eller för tillhandahållande av därmed sammanhängande teknisk utbildning, tjänster eller bistånd, direkt eller indirekt, till personer, enheter eller organ i eller för användning i Iran,

skall också omfattas av godkännande från den exporterande medlemsstatens behöriga myndighet.

3. Medlemsstaternas behöriga myndigheter får inte bevilja godkännande för leverans, försäljning eller överföring av artiklar, materiel, utrustning, varor och teknik som avses i punkt 1 om de fastställer att den berörda försäljningen, leveransen, överföringen eller exporten eller tillhandahållandet av den berörda tjänsten skulle bidra till den verksamhet som avses i punkt 1.

Artikel 3

De åtgärder som föreskrivs i artikel 1.1 och 1.2 skall inte tillämpas om kommittén på förhand och i varje enskilt fall fastställer att det står klart att leveransen, försäljningen, överföringen eller tillhandahållandet av sådana artiklar eller sådant bistånd inte skulle bidra till utvecklingen av Irans teknik till stöd för dess spridningskänsliga nukleära verksamhet eller för utvecklingen av system för kärnvapenbärare, inklusive när dessa artiklar eller detta bistånd är avsett för livsmedels- eller jordbruksändamål, medicinska eller andra humanitära ändamål, under förutsättning att

a) leveranskontrakten för sådana artiklar eller sådant bistånd innehåller lämpliga slutanvändargarantier, och

b) Iran har förpliktat sig att inte använda sådana artiklar i spridningskänslig nukleär verksamhet eller för utveckling av system för kärnvapenbärare.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att förhindra inresa till eller transitering genom deras territorium för följande personer:

a) Personer som förtecknas i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) samt för ytterligare personer som angetts av säkerhetsrådet eller kommittén i enlighet med punkt 10 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006). Dessa personer förtecknas i bilaga I.

b) Andra personer som inte omfattas av bilaga I som är engagerade i, är direkt knutna till eller ger stöd till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare, inklusive genom att medverka i upphandling av förbjudna artiklar och varor och förbjuden utrustning, materiel och teknik, enligt förteckningen i bilaga II.

2. Punkt 1 skall inte innebära att en medlemsstat är skyldig att vägra sina egna medborgare inresa till det egna territoriet.

3. Punkt 1 skall inte påverka de fall då en medlemsstat är bunden av en skyldighet enligt internationell rätt, dvs.

i) som värdland i en internationell mellanstatlig organisation,

ii) som värdland för en internationell konferens sammankallad av eller under överinseende av Förenta nationerna,

iii) enligt en multilateral överenskommelse som ger privilegier och immunitet,

iv) enligt 1929 års konkordat (Lateranfödraget) som ingåtts av Heliga stolen (Vatikanstaten) och Italien.

4. Punkt 3 skall anses gälla även i fall då en medlemsstat är värd för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE).

5. Rådet skall vederbörligen informeras om alla fall då en medlemsstat beviljar undantag enligt punkt 3 eller 4.

6. Medlemsstaterna får bevilja undantag från de åtgärder som föreskrivs i punkt 1 när de fastställer att resan är motiverad med anledning av

i) trängande humanitära behov, inklusive religiösa skyldigheter,

ii) nödvändigheten att uppfylla målen i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006), inklusive när artikel XV i IAEA:s stadga är tillämplig,

iii) deltagande i mellanstatliga möten, även sådana som stöds av Europeiska unionen, eller som anordnas av en medlemsstat som innehar ordförandeskapet för OSSE, där det förs en politisk dialog som direkt främjar demokratin, de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i Iran.

7. En medlemsstat som vill bevilja sådana undantag som avses i punkt 6 skall skriftligen anmäla detta till rådet. Undantaget skall anses beviljat såvida inte en eller flera av rådets medlemmar gör en skriftlig invändning inom två arbetsdagar efter det att de mottagit anmälan om det föreslagna undantaget. Om en eller flera av rådets medlemmar gör en invändning får rådet med kvalificerad majoritet besluta att bevilja det föreslagna undantaget.

8. När en medlemsstat enligt punkterna 3, 4 och 6 tillåter inresa till eller transitering genom sitt territorium av personer som förtecknas i bilaga I eller II skall tillståndet endast gälla det ändamål för vilket det ges och de personer som berörs av detta.

9. Medlemsstaterna skall underrätta kommittén om inresa till eller transitering genom deras territorium av de personer som förtecknas i bilaga I, om ett undantag har beviljats.

Artikel 5

1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som direkt eller indirekt tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av

a) de personer och enheter som anges i bilagan till FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) samt de ytterligare personer och enheter som angetts av säkerhetsrådet eller kommittén i enlighet med punkt 12 i FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006); sådana personer eller enheter som förtecknas i bilaga I,

b) de personer och enheter som inte omfattas av bilaga I och som är engagerade i, är direkt knutna till eller ger stöd till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare, eller de personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, eller de enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel, enligt förteckningen i bilaga II,

skall spärras.

2. Inga penningmedel eller ekonomiska resurser får direkt eller indirekt göras tillgängliga för eller utnyttjas till gagn för de personer och enheter som avses i punkt 1.

3. Undantag får göras för penningmedel och ekonomiska resurser som

a) är nödvändiga för att tillgodose grundläggande behov, inklusive betalning av livsmedel, hyra, amorteringar och räntor på bostadskrediter, mediciner och läkarevård, skatter, försäkringspremier och avgifter för allmännyttiga tjänster,

b) är avsedda endast för betalning av rimliga arvoden och ersättning för utgifter i samband med tillhandahållande av juridiska tjänster,

c) är avsedda endast för betalning av avgifter eller serviceavgifter, i enlighet med nationell lag, för rutinmässig hantering eller förvaltning av frysta penningmedel och ekonomiska resurser,

efter det att den berörda medlemsstaten har anmält till kommittén att den avser att vid behov bevilja tillgång till sådana penningmedel och ekonomiska resurser och kommittén inte har fattat ett negativt beslut inom fem arbetsdagar efter en sådan anmälan.

4. Undantag får även göras för penningmedel och ekonomiska resurser som

a) är nödvändiga för att täcka extraordinära utgifter, efter det att den berörda medlemsstaten har anmält ett sådant beslut till kommittén och det har godkänts av denna,

b) är föremål för kvarstad i enlighet med ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom eller för rättsligt eller administrativ dom eller skiljedom, i vilket fall penningmedel och ekonomiska resurser får användas för att tillgodose ett sådant kvarstadsbeslut eller en sådan dom, förutsatt att kvarstadsbeslutet eller domen meddelats före dagen för antagandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1737 (2006) och inte är till gagn för en person eller enhet som avses i punkt 1, efter det att den berörda medlemsstaten har gjort en anmälan till kommittén.

5. Punkt 2 skall inte tillämpas på kreditering av frysta konton med

a) ränta eller andra intäkter på dessa konton, eller

b) betalningar till frysta konton i samband med avtal, överenskommelser eller förpliktelser som ingåtts eller uppkommit före den 23 december 2006,

under förutsättning att sådan ränta och sådana andra intäkter och betalningar fortfarande omfattas av punkt 1.

6. Punkt 1 skall inte hindra en förtecknad person eller enhet från att göra en betalning i samband med ett kontrakt som ingåtts innan en sådan person eller enhet togs upp i förteckningen, under förutsättning att den berörda medlemsstaten har fastställt att

a) kontraktet inte gäller artiklar, materiel, utrustning, varor, teknik, bistånd, utbildning, ekonomiskt bistånd, investeringar, förmedlingsverksamhet eller tjänster som omfattas av förbud enligt artikel 1,

b) betalningen inte direkt eller indirekt tas emot av en person eller enhet som avses i punkt 1,

och efter det att den berörda medlemsstaten tio arbetsdagar före ett sådant beviljande har anmält till kommittén att den avser att göra eller ta emot sådana betalningar eller att vid behov bevilja tillgång till penningmedel eller ekonomiska resurser för detta ändamål.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall, i enlighet med sin nationella lagstiftning, vidta de åtgärder som krävs för att förhindra att specialiserad undervisning eller utbildning ges iranska medborgare, inom sitt territorium eller med anlitande av medlemsstaternas egna medborgare, inom ämnesområden som skulle bidra till Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet och utvecklingen av system för kÄmvapenbÄrare.

Artikel 7

1. Rådet skall ändra bilaga I på grundval av beslut som fattats av säkerhetsrådet eller kommittén.

2. Rådet skall, genom enhälligt beslut på förslag av medlemsstaterna eller kommissionen, upprätta förteckningen i bilaga II och anta ändringar av den.

Artikel 8

1. Denna gemensamma ståndpunkt skall vid behov ses över, ändras eller upphävas, särskilt på grundval av tillämpliga beslut av FN:s säkerhetsråd.

2. De åtgärder som avses i artiklarna 4.1 b och 5.1 b skall ses över med regelbundna mellanrum, åtminstone var tolfte månad. De skall upphöra att gälla för de berörda personerna och enheterna om rådet, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 7.2, fastställer att villkoren för tillämpningen av dem inte längre är uppfyllda.

Artikel 9

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 10

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 27 februari 2007.

På rådets vägnar
P. STENBRÜCK
Ordförande

BILAGA I

Förteckning över de personer som avses i artikel 4.1 a och de personer och enheter som avses i artikel 5.1 a

A. Fysiska personer

1. Mohammad Qannadi, vice ordförande för forskning och utveckling vid Irans atomenergiorganisation
2. Behman Asgarpour, driftschef (Arak)
3. Dawood Agha-Jani, chef för försöksanläggningen för anrikning av bränsle i Natanz
4. Ehsan Monajemi, chef för konstruktionsprojekt, Natanz
5. Jafar Mohammadi, teknisk rådgivare till Irans atomenergiorganisation (driftsledare för produktionen av ventiler till centrifuger)
6. Ali Hajinia Leilabadi, generaldirektör för Mesbah Energy Company
7. Generallöjtnant Mohammad Mehdi Nejad Nouri, rektor för Malek Ashtar-universitetet för försvarsteknik (kemistitutionen, knuten till ministeriet för försvar och de väpnade styrkornas logistik, har utfört experiment på beryllium)
8. General Hosein Salimi, chef i flygvapnet, iranska revolutionsgardistkåren (Pasdaran)
9. Ahmad Vahid Dastjerdi, chef för organisationen för luft- och rymdfartsindustrier
10. Reza-Gholi Esmaeli, chef för avdelningen för handel och internationella frågor, organisationen för luft- och rymdfartsindustrier
11. Bahmanyar Morteza Bahmanyar, chef för finans- och budgetavdelningen, organisationen för luft- och rymdfartsindustrier
12. Generalmajor Yahya Rahim Safavi, chef, iranska revolutionsgardistkåren (Pasdaran)

B. Enheter

1. Irans atomenergiorganisation
2. Mesbah Energy Company (leverantör till A40-forskningsreaktor – Arak)
3. Kala-Electric (även kallad Kalaye Electric) (leverantör till försöksanläggningen för anrikning av bränsle i Natanz)
4. Pars Trash Company (medverkar i centrifugprogrammet, identifierat i IAEA-rapporter)
5. Farayand Technique (medverkar i centrifugprogrammet, identifierat i IAEA-rapporter)
6. Försvarsindustriorganisationen (övergripande enhet under kontroll av ministeriet för försvar och de väpnade styrkornas logistik, några av dess underställda har medverkat i centrifugprogrammet, genom att tillverka komponenter, och i missilprogrammet)
7. 7th of Tir (underställt försvarsindustriorganisationen, allmänt erkänt som direkt engagerat i det nukleära programmet)
8. Industrigruppen Shahid Hemmat (SHIG) (enhet som är underställd organisationen för luft- och rymdfartsindustrier)
9. Industrigruppen Shahid Bagheri (SBIG) (enhet som är underställd organisationen för luft- och rymdfartsindustrier)
10. Industrigruppen Fajr (tidigare Instrumentation Factory Plant, enhet som är underställd organisationen för luft- och rymdfartsindustrier)

BILAGA II

Förteckning över de personer som avses i artikel 4.1 b och de personer och enheter som avses i artikel 5.1 b

Rådets gemensamma ståndpunkt 2007/246/GUSP av den 23 april 2007 om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran

Prop. 2006/07:132
Bilaga 4

24.4.2007

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 106/67

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2007/246/GUSP

av den 23 april 2007

om ändring av gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP om restriktiva åtgärder mot Iran

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

(1) Europeiska unionens råd antog den 27 februari 2007 gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP (*) om restriktiva åtgärder mot Iran vilken genomförde Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1737 (2006) ("resolution 1737 (2006)").

(2) Förenta nationernas säkerhetsråd antog den 24 mars 2007 resolution 1747 (2007) som utvidgade tillämpningsområdet för de restriktiva åtgärder som infördes genom resolution 1737 (2006) ("resolution 1747 (2007)").

(3) Genom resolution 1747 (2007) förbjuds upphandling av vapen och dithörande materiel från Iran.

(4) I resolution 1747 (2007) uppmanas dessutom alla stater att vara vaksamma och visa återhållsamhet i fråga om direkt eller indirekt leverans, försäljning eller överföring till Iran av konventionella vapen som fastställs i FNs register över konventionella vapen samt i fråga om tillhandahållande av tekniskt bistånd eller teknisk utbildning, finansiellt bistånd, investeringar, förmedlingsverksamhet eller andra tjänster, samt vid överföring av finansiella medel eller tjänster i samband med leverans, försäljning, överföring, tillverkning eller användning av sådana varor i syfte att förebygga en destabiliserande anhopning av vapen. I linje med syftena i resolution 1747 (2007) samt med EU:s policy att inte sälja vapen till Iran anser rådet att det är lämpligt att förbjuda leverans, försäljning och överföring av alla vapen och dithörande materiel till Iran, samt tillhandahållande av dithörande bistånd, investering och tjänster.

(5) Genom resolution 1747 (2007) utsträcks de finansiella sanktioner och reseförbud som infördes genom resolution 1737 (2006) till ytterligare personer och enheter som är engagerade i, direkt knutna till eller stöder, Irans spridningskänsliga nukleära verksamhet eller utvecklingen av system för karnvapenbärare.

(6) Genom resolution 1747 (2007) uppmanas dessutom alla medlemsstater och internationella finansinstitut att inte göra nya åtaganden för gävbistånd, finansiellt bistånd eller förmånliga lån med Irans regering, utom i humanitära syften och för utvecklingsändamål.

(7) Rådet har också fastställt personer och enheter som uppfyller kriterierna enligt artiklarna 4.1 b och 5.1 b i gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP. Dessa personer och enheter bör därför förtecknas i bilaga II till den gemensamma ståndpunkten.

(8) Gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP bör ändras i enlighet med detta.

(9) För att genomföra vissa åtgärder krävs insatser från gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemensam ståndpunkt 2007/140/GUSP skall härmed ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.1 skall följande led c läggas till:

c) vapen och dithörande materiel av alla slag, inklusive skjutvapen och ammunition, militärfordon och utrustning, paramilitär utrustning och reservdelar till ovanstående. Detta förbud skall inte gälla stridsfordon som har tillverkats eller utrustats med skottsäkert material och som endast är avsedda som skydd för EU:s och dess medlemsstaters personal i Iran

(*) EUT L 61, 28.2.2007, s. 49.

2. Följande artikel skall införas:

Artikel 2

Denna gemensamma ståndpunkt får verkan samma dag som den antas.

"Artikel 3a

Medlemsstaterna skall inte ingå nya överenskommelser om gåvobistånd, finansiellt bistånd eller förmånliga lån med Irans regering, inbegripet genom sitt deltagande i internationella finansinstitut, utom i humanitära syften och för utvecklingsändamål."

Artikel 3

Denna gemensamma ståndpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Luxemburg den 23 april 2007.

3. Bilagorna I och II skall ersättas med texten i bilagorna I och II till denna gemensamma ståndpunkt.

På rådets vägnar
F.-W. STEINMEIER
Ordförande

BILAGA I

"Törteckning över personer som avses i artikel 4.1 a samt över personer och enheter som avses i artikel 5.1 a

A. ENHETER

1. Industrigruppen för ammunition och metallurgi (AMIG) (även kallad Industrigruppen för ammunition). Övriga upplysningar: AMIG kontrollerar industrikomplexet 7th of Tir som tas upp i resolution 1737 (2006) för dess roll i Irans centrifugprogram. AMIG ägs och kontrolleras i sin tur av Försvarsindustriorganisationen (DIO) som tas upp i resolution 1737 (2006).
2. Irans atomenergiorganisation (AEOI). Övriga upplysningar: Engagerad i Irans nukleära program.
3. Bank Sepah och Bank Sepah International. Övriga upplysningar: Bank Sepah stöder organisationen för luft- och rymdfartsindustrier (AIO) med dess underställda enheter, inklusive industrigruppen Shahid Hemmat (SHIG) och industrigruppen Shahid Bagheri (SBIG) som båda togs upp i resolution 1737 (2006).
4. Industrigruppen för kryssningsrobotar (även kallad Industrigruppen för sjöförsvarsrobotar). Övriga upplysningar: Tillverkning och utveckling av kryssningsrobotar. Ansvarig för sjörobotar, inklusive kryssningsrobotar.
5. Försvarsindustriorganisationen (DIO). Övriga upplysningar: a) Övergripande enhet under kontroll av ministeriet för försvar och de väpnade styrkornas logistik. Några av dess underställda har deltagit i centrifugprogrammet med tillverkning av komponenter, och i robotprogrammet. b) Engagerad i Irans nukleära program.
6. Centrumet för kärnbränsleforskning och kärnbränsleframställning i Esfahan (NIRPC) och centrumet för kärntechnik i Esfahan (ENTC). Övriga upplysningar: Dessa centrum ingår i Irans atomenergiorganisations (AEOI) företag för framställning och upphandling av kärnbränsle, vilket bedriver anrikningsanknuten verksamhet. AEOI tas upp i resolution 1737 (2006).
7. Industrigruppen Fajr. Övriga upplysningar: a) Tidigare Instrumentation Factory Plant, b) enhet underställd AIO, c) engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
8. Farayand Technique. Övriga upplysningar: a) engagerat i Irans nukleära program (centrifugprogrammet), b) tas upp i Internationella atomenergiorganets (IAEA) rapporter.
9. Kala-Electric (även kallat Kalaye Electric). Övriga upplysningar: a) Leverantör till försöksanläggningen för anrikning av bränsle i Natanz, b) engagerat i Irans nukleära program.
10. Karaj Nuclear Research Centre. Övriga upplysningar: Del av AEOIs forskningsavdelning.
11. Kavoshyar Company. Övriga upplysningar: Dotterbolag till AEOI som har sökt glasfiber, vakuumpkammargnar och laboratorieutrustning för Irans nukleära program.
12. Mesbah Energy Company. Övriga upplysningar: a) Leverantör till forskningsreaktorn A40 i Arak, b) engagerat i Irans nukleära program.
13. Novin Energy Company (även kallat Pars Novin). Övriga upplysningar: Verksam inom ramen för AEOI och har på AEOIs vägnar överfört medel till enheter med anknytning till Irans nukleära program.
14. Parchin Chemical Industries. Övriga upplysningar: Avdelning av DIO som producerar ammunition, sprängämnen samt fasta drivmedel för raketerna och robotarna.
15. Pars Aviation Services Company. Övriga upplysningar: Detta företag underhåller olika flygplan, inklusive Mi-171 som används av iranska revolutionsgardistkårens (IRGC) flygvapen.
16. Pars Trash Company. Övriga upplysningar: a) engagerat i Irans nukleära program (centrifugprogrammet), b) tas upp i IAEA:s rapporter.

17. Qods Aeronautics Industries. Övriga upplysningar: Företaget tillverkar bemannade luftfarkoster (UAV), fallskärmar, glidskärmar, skärmmotorer etc. Iranska revolutionsgardistkåren har berömt sig av att använda dessa produkter som ett led i sin doktrin om asymmetrisk krigföring.
18. Industrigruppen Sanam. Övriga upplysningar: Underordnat AIO och har på AIOs vägnar köpt utrustning för robotprogrammet.
19. 7th of Tir. Övriga upplysningar: a) Underordnat DIO och anses allmänt vara direkt engagerat i Irans nukleära program, b) engagerat i Irans nukleära program.
20. Industrigruppen Shahid Bagheri (SBIG). Övriga upplysningar: a) Enhet underordnad AIO, b) engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
21. Industrigruppen Shahid Hemmat (SHIG) Övriga upplysningar: a) Enhet underordnad AIO, b) engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
22. Sho'a' Aviation. Övriga upplysningar: Företaget tillverkar ultralätta flygplan som iranska revolutionsgardistkåren påstår att den använder som ett led i sin doktrin om asymmetrisk krigföring.
23. Ya Mahdi Industries Group. Övriga upplysningar: Underordnad AIO. Gruppen är engagerad i inköp av robotutrustning på den internationella marknaden.

B. FYSISKA PERSONER

1. Fereidoun **Abbasi-Davani**. Övriga upplysningar: Högt uppsatt vetenskapsman vid ministeriet för försvar och de väpnade styrkornas logistik (MODAHL) med kopplingar till institutet för teknisk fysik, har ett nära samarbete med Mohsen Fakhrizadeh-Mahabadi.
2. Dawood **Agha-Jani**. Befattning: Chef för försöksanläggningen för anrikning av bränsle i Natanz. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans nukleära program.
3. Ali Akbar **Ahmadian**. Titel: Vicemiral. Befattning: Chef för iranska revolutionsgardistkårens (IRGO) gemensamma stab.
4. Behman **Asgarpour**. Befattning: Driftchef i Arak Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans nukleära program.
5. Bahmanyar Morteza **Bahmanyar**. Befattning: Chef för finans- och budgetavdelningen, organisationen för luft- och rymdfartsindustrier. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
6. Ahmad Vahid **Dasjerdi**. Befattning: Chef för organisationen för luft- och rymdfartsindustrier. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
7. Ahmad **Derakhshandeh**. Befattning: Ordförande och verkställande direktör i Bank Sepah. Övriga upplysningar: Bank Sepah stöder organisationen för luft- och rymdfartsindustrier, inklusive industrigruppen Shahid Hemmat (SHIG) och industrigruppen Shahid Bagheri (SBIG) som båda tas upp i resolution 1737 (2006).
8. Reza-Gholi **Esmaeli**. Befattning: Chef för avdelningen för handel och internationella förbindelser, organisationen för luft- och rymdfartsindustrier. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
9. Mohsen **Fakhrizadeh-Mahabadi**. Övriga upplysningar: Hög uppsatt vetenskapsman i ministeriet för försvar och de väpnade styrkornas logistik (MODAHL), före detta chef för forskningscentrumet för fysik (PHRC). IAEA har begärt att få höra honom om PHRCs verksamhet under den tid han var chef, men Iran har vägrat.
10. Mohammad **Hejazi**. Titel: Brigadgeneral. Befattning: Befälhavare för motståndstyrkan Bassij.
11. Mohsen **Hojati**. Befattning: Chef för industrigruppen Fajr. Övriga upplysningar: Industrigruppen Fajr tas upp i resolution 1737 (2006) på grund av den roll den intar i programmet för ballistiska robotar.

12. Mehrdada Akhlaghi **Ketabachi**. Befattning: Chef för industrigruppen Shahid Bagheri (SBIG). Övriga upplysningar: SBIG tas upp i resolution 1737 (2006) på grund av den roll gruppen intar i programmet för ballistiska robotar.
13. Ali Hajinia **Leilabadi**. Befattning: Verkställande direktör i energiföretaget Mesbah. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans nukleära program.
14. Naser **Maleki**. Befattning: Chef för industrigruppen Shahid Hemmat (SHIG). Övriga upplysningar SHIG tas upp i resolution 1737 (2006) på grund av den roll gruppen intar i Irans program för ballistiska robotar. Naser Maleki är också tjänsteman vid ministeriet för försvar och de väpnade styrkomas logistik (MODAFI) där han övervakar arbetet i programmet för Shahab-3-roboten. Shahab-3 är den ballistiska långdistansrobot Iran för närvarande har i bruk.
15. Jafar **Mohammadi**. Befattning: Teknisk rådgivare till Irans atomenergiorganisation (driftsledare för produktionen av ventiler till centrifuger). Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans nukleära program.
16. Ehsan **Monajemi**. Befattning: Byggsprojektleddare i Natanz. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans nukleära program.
17. Mohammad Mehdi Nejad **Nouri**. Titel: Generalöjtnant. Befattning: Rektor för Malek Ashtar-universitetet för försvarsteknik. Övriga upplysningar: Keminstitutionen vid Ashtar-universitetet för försvarsteknik är knuten till ministeriet för försvar och de väpnade styrkomas logistik och har utfört experiment på beryllium. Person engagerad i Irans nukleära program.
18. Mohammad **Qannadi**. Befattning: Vice ordförande för forskning och utveckling vid Irans atomenergiorganisation. Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans nukleära program.
19. Amir **Rahimi**. Befattning: Chef för centrumet för kärnbränsleforskning och kärnbränsleframställning i Esfahan. Övriga upplysningar: Centrumet för kärnbränsleforskning och kärnbränsleframställning i Esfahan är en del av Irans atomenergiorganisations företag för framställning och upphandling av kärnbränsle, vilket bedriver anrikningsknuten verksamhet.
20. Morteza **Rezaie**. Titel: Brigadgeneral. Befattning: Ställföreträdande befälhavare för iranska revolutionsgardistkåren (IRGC).
21. Morteza **Safari**. Titel: Konteramiral. Befattning: Befälhavare för IRGCs flotta.
22. Yahya Rahim **Safavi**. Titel: Generalmajor. Befattning: Befälhavare, IRGC (Pasdaran). Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans nukleära program och program för ballistiska robotar.
23. Seyed Jaber **Safdari**. Övriga upplysningar: Chef för anrikningsanläggningen i Natanz.
24. Hosein **Salimi**. Titel: General. Befattning: Befälhavare för flygvapnet, IRGC (Pasdaran). Övriga upplysningar: Person engagerad i Irans program för ballistiska robotar.
25. Qasem **Soleimani**. Titel: Brigadgeneral. Befattning: Befälhavare för Qods-styrkan.
26. Mohammad Reza **Zahedi**. Titel: Brigadgeneral. Befattning: Befälhavare för IRGCs markstyrkor.
27. General **Zolqadr**. Befattning: Ställföreträdande inrikesminister med ansvar för säkerhetsfrågor, officer i IRGC.*

BILAGA II

*A. Fysiska personer

	Namn	Identifieringsinformation	Skal
1.	Reza AGHAZADEH	Födelsedatum: 15.3.1949 pass-nummer: S4409483, giltighetstid: 26.4.2000 – 27.4.2010, Utfärdat i Teheran. Födelseort: Khoy	Chef för Irans atomenergiorganisation (AEOI). AEOI utövar tillsynen över Irans kärnenergi-program och tas upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006).
2.	Amir Moayyed ALAI		Ingår i ledningen av montering och konstruktion av centrifuger. IAEAs styrelse och säkerhetsrådet kräver att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Detta inbegriper allt centrifugrelaterat arbete. Den 27 augusti 2006 fick Alai en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll när det gäller ledningen av montering och konstruktion av centrifuger.
3.	Mohammed Fedai ASHIANI		Verksam inom produktion av ammoniumuranylkarbonat (AUC) och i ledningen av anrikningsanläggningen i Natanz. Det krävs att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Den 27 augusti 2006 fick Ashiani en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll när det gäller AUC-produktionsprocessen och när det gäller ledningen av och konstruktionsplanen för anrikningsanläggningen i Natanz (Kashan).
4.	Haleh BAKHTIAR		Verksam inom produktion av magnesium med en koncentration på 99,9 %. Den 27 augusti 2006 fick Bakhtiar en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll vid produktionen av magnesium med en koncentration på 99,9 %. Magnesium av denna renhetsgrad används för att producera uranmetall, som kan göras till material för kärnvapen. Iran har vägrat att ge IAEA tillgång till ett dokument om produktion av halvsfärer av uranmetall som endast lämpar sig för kärnvapenändamål.
5.	Morteza BEHZAD		Verksam inom tillverkning av beståndsdelar till centrifuger. Det krävs att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Detta inbegriper allt centrifugrelaterat arbete. Den 27 augusti 2006 fick Behzad en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll vid tillverkningen av komplexa och känsliga beståndsdelar till centrifuger.
6.	Dr Hoseyn (Hossein) FAQHIAN	NFPC's adress: AEOI-NFPD, P.O. Box 11365-8486, Tehran/Iran	Ställföreträdande chef och generaldirektör för Nuclear Fuel Production and Procurement Company (NFPC), som är en del av AEOI. AEOI utövar tillsyn över Irans kärnvapenprogram och tas upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006). NFPC är engagerat i den anrikningsrelaterade verksamheten som IAEAs styrelse och säkerhetsrådet kräver att Iran upphör med.

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl
7.	Seyyed Hussein (Hossein) HUSSEINI (HOSSEINI)		AEOL-tjänsteman verksam inom projektet för forskningsreaktorn för tungt vatten (IR40) i Arak. I säkerhetsrådets resolution 1737 (2006) krävdes det att Iran upphör med alla projekt som har samband med tungt vatten.
8.	M. Javad KARIMI SABET		Direktör för Novin Energy Company. Karimi Sabet fick dessutom i augusti 2006 en utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll vid projekteringen, produktionen, installationen och driften av kärnenergiutrustningen vid anläggningen i Natanz.
9.	Said Esmail KHALILPOUR		Biträdande chef för AEOL. AEOL övervakar Irans kärnenergiprogram och tas upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006).
10.	Ali Reza KHANCHI	NRCs adress: AEOL-NRC P.O. Box 11365 8486 Tehran/Iran; Fax (+9821) 8021412	Chef för Tehran Nuclear Research Center som ingår i AEOL. IAEA försöker alltiämt få förklaringar av Iran om de experiment med separation av plutonium som utförs vid TNRC, även om förekomsten av partiklar av höganrikat uran i miljöprover från avfallsanläggningen i Karaj, där det finns containrar som har använts för förvaring av strålmål av utarmat uran som använts vid dessa experiment. AEOL övervakar Irans kärnenergiprogram och tas upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006).
11.	Hamid-Reza MOHAJERANI		Verksam inom produktionsledning vid anläggningen för konvertering av uran (UCF) i Esfahan. Den 27 augusti 2006 fick Mohajerani en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll inom produktionsledningen vid UCF och vid planeringen, konstruktionen och installationen av UF6-enheten (UF6 är feed-materiel för anrikning).
12.	Houshang NOBARI		Verksam inom ledningen av anrikningsanläggningen i Natanz. IAEA:s styrelse och FN:s säkerhetsråd kräver att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Detta inbegriper verksamheten vid anrikningsanläggningen i Natanz (Kashan). Den 27 augusti 2006, fick Nobari en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll vid den framgångsrika ledningen och det framgångsrika genomförandet av planen för anläggningen i Natanz (Kashan).
13.	Dr Javad RAHIQI		Chef för Esfahan Nuclear Technology Centre, som ingår i AEOL. Centrumet utövar tillsyn över anläggningen för konvertering av uran i Esfahan. IAEA:s styrelse och FN:s säkerhetsråd kräver att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Detta inbegriper allt arbete med konvertering av uran. AEOL övervakar Irans kärnenergiprogram och det tas upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006).

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl
14.	Abbas RASHIDI		Verksam inom anrikningsarbetet i Natanz. IAEA:s styrelse och FNs säkerhetsråd kräver att Iran upphör med all anrikningsrelaterad verksamhet. Den 27 augusti 2006 fick Rashidi en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin ledarroll och betydelse för den framgångsrika driften av anrikningskaskaden med 164 centrifuger i Natanz.
15.	Abdollah SOLAT SANA		Verkställande direktör för anläggningen för konvertering av uran (UCI) i Esfahan. Det är denna anläggning som producerar feed-materialet (UF6) för anrikningsanläggningarna i Natanz. Den 27 augusti 2006 fick Solat Sana en särskild utmärkelse av president Ahmadinejad för sin roll.

B. Enheter

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl
1.	Aerospace Industries Organisation, AIO	AIO, 28 Shian 5, Lavizan, Tehran	AIO övervakar Irans produktion av missiler, inbegripet Shahid Hemmat Industrial Group, Shahid Bagheri Industrial Group och Fajr Industrial Group, som alla togs upp i FNs säkerhetsråds resolution 1737 (2006). Chefen för AIO och två andra högre tjänstemän tas också upp i säkerhetsrådets resolution 1737 (2006).
2.	Armament Industries	Pasdaran Av., P.O. Box 19585/777, Tehran	En filial till DIO (Defence Industries Organization).
3.	Defence Technology and Science Research Centre (DTSRC) – även känt under namnet Educational Research Institute/Moassese Amozesh Va Tahgiaghati (ERI/MAVT Co.)	Pasdaran Av., P.O. Box 19585/777, Tehran	Ansvarar för FoU. En filial till DIO. DTSRC sköter en stor del av förvärven för DIO.
4.	Jaber Ibn Hayan	AEOI-JIHRD P.O. Box 11365-8486; Tehran; 84, 20th Av. Entehaye Karegar Shomali Street; Tehran	Jaber Ibn Hayan är ett laboratorium som hör till AEOI (Atomic Energy Organisation of Iran) och är engagerat i verksamhet som rör kärnbränslecykeln. Laboratoriet är förlagt till Teherans centrum för kärnforskning (TNR), men Iran anmälde det inte i enlighet med garantiavtalet förrän 2003, trots att konverteringsverksamhet utfördes där.
5.	Marine Industries	Pasdaran Av., P.O. Box 19585/777, Tehran	En filial till DIO.

	Namn	Identifieringsinformation	Skäl
6.	Nuclear Fuel Production and Procurement Company (NFPC)	AEOL-NFPD, P.O. Box 11365-8486, Tehran/Iran	Nuclear Fuel Production Division (NFPD) inom AEOL ägnar sig åt forskning och utveckling som rör kärnbränslecykeln, inbegripet prospektering, brytning, separation och konvertering av uran samt hantering av kärnavfall. NFPC är efterträdare till NFPD, ett organ som är underordnat AEOL och som svarar för forskning och utveckling som rör kärnbränslecykeln, inbegripet konvertering och anrikning.
7.	Special Industries Group	Pasdaran Av., P.O. Box 19585/777, Tehran	En filial till DIO.
8.	TAMAS Company		TAMAS är engagerat i anrikningsrelaterad verksamhet som IAEA:s styrelse och FNs säkerhetsråd kräver att Iran upphör med. TAMAS är det övergripande organet, under vilket fyra underordnade organ har inrättats, varav ett ägnar sig åt processerna uranextrahering, urankoncentrering och ett annat svarar för uranbearbetning, urananrikning och uranavfall."

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 september 2007

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, statsråden Olofsson, Odell, Ask, Husmark Pehrsson, Leijonborg, Larsson, Erlandsson, Torstensson, Hägglund, Björklund, Carlsson, Borg, Malmström, Sabuni, Tolgfors, Björling

Föredragande: statsrådet Björling

Regeringen beslutar proposition 2006/07:132 Tillämpning i fråga om Iran av lagen (1996:95) om vissa internationella sanktioner